

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11C/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312206287
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5312206287.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adriánou Pytliakovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y. V., nar. X. X. XXXX, bytom H. XXX, XXX XX V. W. V., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, Čadca, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 460,89 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 460,89 € do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 159,62 € na účet právneho zástupcu spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, s.r.o., vedený v ČSOB, a.s., číslo 4010446960/7500, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu domáhal sa voči odporcovi zaplataenia pohľadávky vo výške 460,89 € a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 8. 2. 2011 bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru SR V. W. V. začaté trestné stíhanie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 10. 2. 2011 vydal poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ V. W. V. uznesenie Č..I.-XXX/KK-Z.-XXXX, ktorým vzniesol voči navrhovateľovi obvinenie pre vyššie uvedené prečiny. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia navrhovateľ podal sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Č. Pv 110/11-6 zo dňa 11. 3. 2011 zamietnutá ak nie dôvodná. Dňa 14. 4. 2011 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Č. obžalobu na navrhovateľa pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Dňa 4. 7. 2011 Okresný súd Čadca vydal trestný rozkaz spisová značka 1T 51/2011-91, ktorým navrhovateľ bol uznaný vinným a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a zaviazaný k náhrade škody vo výške 781,73 €. Proti trestnému rozkazu navrhovateľ podal 8. 8. 2011 odpor. Dňa 14. 12. 2011 Okresný súd Čadca rozsudkom spisová značka 1T 51/2011 rozhodol tak, že navrhovateľa v plnom rozsahu oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 12. 2011. Na základe citovaného rozsudku navrhovateľ obrátil sa listom na Ministerstvo spravodlivosti ako na orgán, ktorý koná v mene štátu vo veciach náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci. V zmysle § 4 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Žiadosť bola postúpená na Ministerstvo vnútra SR a neskôr na Generálnu prokuratúru SR. Zo strany prokuratúry nebol zistený nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie, v dôsledku čoho žiadosť navrhovateľa bola odmietnutá. Vzhľadom k týmto skutočnostiam podľa navrhovateľa vznikol mu nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla na trovách

právneho zastúpenia s poukazom na § 18 Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov. S poukazom aj na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1. 7. 2003 č.j. IUS513/2002, v zmysle ktorého náklady právneho zastúpenia ako súčasť nákladov konania sú materiálnou ujmou, ktorú je štát v prípade, že tieto vznikli v súvislosti s jeho nezákonným rozhodnutím alebo postupom povinný poškodenému uhradiť, a to i v prípade, že tieto náklady sú jedinou škodou, ktorá poškodenému vznikla. Celková výška spôsobenej škody predstavuje podľa navrhovateľa 460,89 €, ktorej zaplatenia domáhal sa v danom súdnom konaní.

Proti žalobnému návrhu navrhovateľa písomne vyjadril sa odporca, ktorý navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Keďže orgány prokuratúry v predmetnom konaní konali lege artis, tak, ako to vyplýva i z oznámenia č. k. XV/5 Spr 52/12-7 zo dňa 17. 5. 2012 adresovanému právnenému zástupcovi navrhovateľa.

Navrhovateľ zaujal stanovisko k vyjadreniu odporcu zo dňa 10. 7. 2012, v zmysle ktorého vyjadrenia zotrval na skutkových a právnych dôvodoch uvedených v žalobnom návrhu. Podľa navrhovateľa náklady spojené s trestným stíhaním jeho osoby, keď spáchanie skutku od začatia trestného konania popieral, využil všetky prostriedky a možnosti, ktoré mu poskytuje trestný poriadok, a aj napriek tomu bolo proti jeho osobe vznesené obvinenie a podaná obžaloba na súd, ktorý ho spod obžaloby oslobodil.

Na pojednávaní dňa 7. 11.2012 zástupca odporcu poukázal na § 4L Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov, ktorý upravuje základ žalobného nároku zdôrazňujúc existenciu viacerých ústredných orgánov štátnej správy oprávnených vo veci konať, a to predovšetkým Ministerstvo vnútra. Nakoľko pracovník Ministerstva vnútra vyšetrovateľ vydal uznesenie o vznesení obvinenia, za ktoré uznesenie zodpovednosť prokuratúra nenesie, ale ministerstvo vnútra, z ktorého vyplýva od počiatku objektívna zodpovednosť za daný postup. Podľa článku II. ods. 2 Ústavy SR štátne orgány vykonávajú moc okrem iného spôsobom a v rozsahu stanoveným zákonom. Spôsob, ktorý mal byť stanovený zákonom, je právna regulácia konania, ktoré predpokladá § 4 písm. l) vyššie citovaného zákona. Takáto úprava však neexistuje v samotnom zákone, a tento zákon ani nepoukazuje na žiadny iný protestný predpis, ktorý by sa v prípade takéhoto konania mal použiť. Je teda zrejme, že žiaden ústredný orgán nemôže v súlade s ústavou takéto konanie viesť, a teda všetka korešpondencia, ktorá sa vedie v súvislosti so žiadosťou poškodeného o predbežné prerokovanie jeho nároku nie je a nemôže byť v konaní.

Na základe vykonaných dôkazov, a to uznesenia o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-159/KK-CA-2011 zo dňa 8. 2. 2011, uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: ORP-159/KK-CA-2011 zo dňa 10. 2. 2011, uznesenia prokuratorky OP Č. PV 110/11-6 zo dňa 11. 3. 2011, obžalobou OP Č. PV 110/11-8 zo dňa 14. 4. 2011, trestným rozkazom OS Čadca 1T 51/2011, odporom proti trestnému rozkazu zo dňa 8. 8. 2011, rozsudkom OS Čadca spisová značka 1T 51/2011 zo dňa 14. 12. 2011, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15. 3. 2012, odpoveďou Generálnej prokuratúry SR XV/5 Spr 52/12-7 zo dňa 17. 5. 2012, faktúrou zo dňa 22. 2. 2012, príjmovým pokladničným dokladom, pripojeným spisom OS Čadca 1T 51/2011, a ďalším spisovým materiálom mal súd zistený tento skutkový stav:

Dňa 8. 2. 2011 uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ V. W. V. bolo začaté trestné stíhanie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktoré skutočnosti mal súd preukázané z pripojeného uznesenia o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-159/KK-CA-2011 zo dňa 8. 2. 2011.

Dňa 10. 2. 2011 poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ V. W. V. vydal uznesenie ČVS: ORP 159/KK-CA-2011, ktorý vzniesol voči osobe navrhovateľa obvinenie pre vyššie uvedené prečiny. Proti citovanému uzneseniu o vznesení obvinenia navrhovateľ podal sťažnosť. Táto uznesením prokuratorky Okresnej prokuratúry Č. Pv 110/11-6 zo dňa 11. 3. 2011 bola zamietnutá ako nedôvodná.

Z pripojeného spisu Okresného súdu v Čadci spisová značka 1T 51/2011 mal súd preukázané, že dňa 14. 4. 2011 podala prokuratorka Okresnej prokuratúry Č. na navrhovateľa obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Dňa 4. 7. 2011 Okresný súd Čadca vydal trestný rozkaz 1T 51/2011-91, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, a zároveň bol zaviazaný k náhrade škody vo výške 781,73 €. Proti trestnému rozkazu navrhovateľ podal dňa 8. 8. 2011 odpor proti trestnému rozkazu.

Dňa 14. 12. 2011 Okresný súd Čadca rozsudkom spisová značka 1T 51/2011-122 rozhodol tak, že navrhovateľa oslobodil v plnom rozsahu spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 12. 2011.

Podaním zo dňa 15. 3. 2012 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadaval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR. Žiadosť navrhovateľa bola postúpená na Ministerstvo vnútra SR, a neskôr Generálnu prokuratúru SR. Organizačný a kontrolný odbor Generálnej prokuratúry SR dospel k názoru, že zo strany prokuratúry nebol zistený nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie, v dôsledku čoho bola jeho žiadosť odmietnutá.

Faktúrou odmeny a výdavkov za advokátske úkony č. 2072011 Advokátska kancelária JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, s.r.o. fakturovali navrhovateľovi ako odberateľovi trovy obhajoby vo veci OS Čadca 1T 51/2011 s dátumom splatnosti 3. 3. 2012 za jednotlivé úkony právnej pomoci, a to 1. 6. 2011 - prevzatie, príprava obhajoby vo výške 61,75 €, plus 20 % DPH 12,35 €, obhajoba pri mediácii 23. 6. 2011 vo výške 61,75 €, plus 20 % DPH 12,35 €, odpor proti trestnému rozkazu 8. 8. 2011 vo výške 61,75 € plus 20 % DPH 12,35 €, obhajoba pri hlavnom pojednávaní 30. 9. 2011 odmena 15,43 € plus 20 % DPH 3,09 €, obhajoba pri hlavnom pojednávaní 10. 11. 2011 vo výške 15,43 € plus 20 % DPH 3,09 €, obhajoba pri hlavnom pojednávaní 14. 12. 2011 v čase od 12.55 do 15.00 hod. 2-krát 61,75 €, teda vo výške 123,50 € plus 20 % DPH 24,70 €, paušálne náhrady celkovo 6 po 7,41 €, teda vo výške 44,46 € plus 20 % DPH 8,89 €, celkom 460,89 €, pri zaplatenej zálohe 1. 6. 2011 120,-- € na úhradu vyúčtoval právny zástupca navrhovateľovi 340,89 € ako trovy obhajoby.

Príjmovým pokladničným dokladom 3834713 zo dňa 1. 6. 2011 účtoval dodávateľ Advokátska kancelária JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, s.r.o. sumu 120,-- €, ktorú navrhovateľ uhradil titulom zálohy za poskytnuté právne služby. Príjmovým pokladničným dokladom číslo 3776636 zo dňa 20. 2. 2012 uhradil navrhovateľ právnenému zástupcovi 340,89 €.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. l) citovaného zákona orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, a žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody, alebo vykonané zadržanie, a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutia zrušilo, teda zbavilo právoplatnosť. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú tomu, kto bol oslobodený spod obžaloby. Z toho nesporne vyplýva, že ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, a vynaložil tak náklady na trovy nutnej obhajoby (R 70/1994).

Zákon č. 514/2003 Zbierky zákonov zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, teda bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody, alebo vykonané zadržanie, a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené, alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov.

I keď základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 prvá veta Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu, bola odčinená. Zákon č. 514/2003 Zbierky zákonov výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto smere tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby.

Zhodnotením vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že žalobný nárok navrhovateľa smerujúci vo vzťahu k odporcovi je právne dôvodný, čo do základu, aj výšky. V konečnom dôsledku súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný nespochybnil výšku vyčíslených trov obhajoby. Namietal skutočnosť, že za štát nemá v danom prípade konať Generálna prokuratúra, ale Ministerstvo vnútra. Súd s daným názorom sa nestotožnil, a žalobe vyhovel ako opodstatnene podanej. V konaní bolo nesporne preukázané, že na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Č. Okresný súd Čadca dňa 4. 7. 2011 vydal trestný rozkaz 1T 51/2011-91, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným, a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, a zároveň bol zaviazaný k náhrade škody vo výške 781,73 €. Na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2011 v dôsledku podaného odporu voči trestnému rozkazu dňa 8. 8. 2011 Okresný súd Čadca rozsudkom spisová značka 1T 51/2011-122 rozhodol tak, že navrhovateľa v plnom rozsahu oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť už dňom vyhlásenia, teda 14. 12. 2011, pričom po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal odvolania, z čoho možno usudzovať, že potvrdil, že stíhanie navrhovateľa nebolo namieste, a dôkazná situácia nebola postačujúca pre vznesenie obvinenia voči navrhovateľovi, ako aj pre podanie obžaloby. Obhajoba navrhovateľa prostredníctvom zvoleného

obhajcu bola nevyhnutná, vychádzajúc aj z tej skutočnosti, že navrhovateľ nemal právnické vzdelanie, a jeho prípadné odsúdenie by malo pre neho značné následky. V konečnom dôsledku právo na obhajobu je garantované Ústavou Slovenskej republiky. Práve z týchto dôvodov súd žalobnému návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu, nakoľko splnil všetky zákonom predpísané predpoklady, ktoré má na mysli Zákon č. 514/2003 Zbierky zákonov za aplikácie § 18 ods. 1, § 17 ods. 1 citovaného zákona.

Za otázku právne zásadného významu súd považoval za dôvodné vysporiadať sa s tvrdením odporcu, či orgánom konajúcim v mene štátu je v danom prípade Ministerstvo vnútra SR alebo Generálna prokuratúra. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Zbierky zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občiansko-súdnom konaní, alebo v trestnom konaní, a ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle § 4 ods. 1 písm. b) tohto zákona koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán policajného zboru. V zmysle § 4 ods. 1 písm. o) tohto zákona koná vo veci náhrady škody Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu (v odkaze pod čiarou je uvedený § 38 Zákona č. 153/2001 Zbierky zákonov o prokuratúre v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní). V zmysle § 4 ods. 1 písm. l) tohto zákona koná vo veci náhrady škody orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý veci začal konať ako prvý. V danom prípade došlo ku škode navrhovateľa v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt (§ 10 ods. 1 Tr. poriadku). Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie aj vyšetrovateľ policajného zboru. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajt doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín (§ 199 ods. 1, veta 2. a 6. Trestného poriadku). Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi (§ 206 ods. 1 veta 1. Trestného poriadku). Po skončení vyšetrovania policajt predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby alebo na iné rozhodnutie (§ 209 ods. 1 veta 1. Trestného poriadku). Prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania v prípravnom konaní vykoná prokurátor (§ 230 ods. 1 Tr. poriadku). Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený: a) dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie, b) vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály, správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje, c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie, vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci, d) vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi, e) zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami, e) odňať vec policajtovi. Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu (§ 231 písm. a) Trestného poriadku).

Uvedený výňatok z niektorých ustanovení Trestného poriadku ozrejmuje, že na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ policajného zboru, ako aj prokurátor. Súd je toho právneho záveru, že v príčinnej súvislosti so vznikom škody je obžaloba prokurátora, v danom prípade za štát mala konať Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Vyplýva aj názor, že v prípade podania obžaloby prokurátorom v zmysle § 234 Tr. poriadku a neskoršieho oslobodenia obžalovaného spod obžaloby z dôvodu nepreukázania, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, koná vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a teda ten, kto podal obžalobu a kto vykonával dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania v prípravnom konaní, bol prokurátor. V zmysle § 231 písm. a) Trestného poriadku je iba prokurátor oprávnený podať obžalobu. V dôsledku toho je prokurátor orgánom, ktorý nesie zodpovednosť za to, či sa podaním obžaloby posunie trestné konanie do štádia súdneho konania, a či dôkazy zabezpečené vyšetrovateľom sú dostatočné na podanie obžaloby a preukázanie viny obžalovaného. Jediným orgánom oprávneným rozhodnúť o otázke viny a nevinu obžalovaného v trestnom konaní je súd. Ak súd neuzná obžalovaného vinným, nemožno celé trestné stíhanie označiť za nezákonné.

Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ bol oslobodený v plnom rozsahu spod obžaloby, z čoho vyplýva jednoznačný záver, že pri splnení zákonných predpokladov Zákona č. 514/2003

Zbierky zákonov zásadne má právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla, a to v rozsahu trov obhajoby vo veci OS Čadca 1T 51/2011 vo výške 460,89 € v zmysle faktúry vystavenej právny zástupcom navrhovateľa pod číslom 2072011 s dátumom splatnosti 3. 3. 2012.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov priznal účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

V danom prípade navrhovateľ v konaní bol plne úspešný, súd mu priznal právo na náhradu trov konania vo vzťahu k odporcovi v celom rozsahu. Súd mu právo na náhradu trov konania priznal, ktoré vyjadril v súlade s § 151 ods. 7 z dôvodu podľa § 151 ods. 4 O.s.p. v percentuálnej výške, nakoľko ku dňu vyhlásenia rozsudku tieto vyčíslené neboli z dôvodu odročenia pojednávania dňa 7. 11. 2012, príprava a prevzatie zastúpenia 15. 3. 2012 po 31,54 €, podanie žalobného návrhu 8. 6. 2012, účasť na pojednávaní 7. 11. 2012 po 31,54 € plus režijný paušál po 7,63 € za každý úkon právnej pomoci, zastupovanie na pojednávaní 28. 11. 2012 v zmysle § 14 ods. 5 písm. b) Vyhl. hodnota úkonu 7,88 € plus 7,63 € režijný paušál, spolu 133,02 € plus 20 % DPH 26,60 €, celkovo súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania voči odporcovi vo výške 159,62 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.